

پروسیجرهای تنفس

پروسیجر ۱- پالس اکسیمتری در بزرگسالان

ردیف	مراحل انجام کار	بلی	خیبر
۱	دفترچه راهنمای کارخانه تولید کننده پالس اکسی متر مورد نظر را مطالعه می کند.		
۲	با بیمار ارتباط برقرار می کند و مراحل انجام کار را به وی توضیح می دهد.		
۳	نوع مناسب سنسور را بر اساس سن بیمار و محل اتصال مشخص می کند (نوزاد - اطفال - بزرگسال).		
۴	از انگشت اشاره بیمار استفاده می کند.		
۵	در صورتی که مشکلی در انگشتان دست بود از سنسورهای انگشتان پا یا لاله گوش استفاده می کند.		
۶	اگر انگشتان دست بیمار خیلی بزرگ باشد انگشت کوچک تر بیمار را برای پروب انتخاب می کند.		
۷	مطمئن می شود که ناخن مربوطه با لاک یا ماده دیگری پوشانده نشده است.		
۸	اگر مورد نیاز است ناخن را با برس ناخن تمیز می کند.		
۹	اگر مورد نیاز است روی سنسور پروب را با پنبه الکلی تمیز می کند.		
۱۰	سنسور را به انگشت بیمار که انتخاب نموده است طوری وصل می کند که چراغ نوری و سنسور پروب در دو نقطه مقابل هم قرار گیرند.		
۱۱	اگر ناخن های بیمار خیلی بلند باشد پروب را به حالت عمودی به انگشت انتخاب شده وصل می کند.		
۱۲	در صورت لزوم ناخن بیمار را کوتاه می کند.		
۱۳	دست بیمار را هم سطح قلب او قرار می دهد.		
۱۴	میزان SO ₂ (علامتی که میزان اشباع اکسیژن شریانی را نشان می دهد) یادداشت می کند.		
۱۵	تعداد نبض بیمار را با نبض ثبت شده روی دستگاه پالس اکسی متری مقایسه می کند.		
۱۶	پس از انجام دستور العمل، پروب را خارج می کند.		
۱۷	دستگاه را خاموش می کند.		
۱۸	پروب را با پارچه نرم و پد الکلی تمیز می کند.		

		<p>مشاهدات و یافته های خود را ثبت می کند:</p> <p>الف- تفاوت نبض اندازه گیری شده به وسیله خود با نبض اندازه گیری شده توسط دستگاه</p> <p>ب -مقایسه میزان SO₂ با وضعیت بالینی بیمار مقایسه و در چارت مربوطه ثبت می کند.</p> <p>پ -اطلاع به پزشک در صورت غیر طبیعی بودن میزان SO₂</p> <p>ت -تغییرات ایجاد شده در بیمار</p>	۱۹
--	--	--	----

پروسیجر ۲- تجویز اکسیژن با کاتولای بینی

ردیف	مراحل انجام کار	بلی	خیر
۱	نحوه کار با وسایل اکسیژن رسانی را می آموزد.		
۲	خروجی اکسیژن را جهت اطمینان از وجود جریان مناسب بررسی می کند.		
۳	دستور پزشک مبنی بر اکسیژن رسانی را بررسی می کند.		
۴	دست های خود را می شوید.		
۵	وضعیت بیمار را بررسی می کند (وضعیت اورژانس با وضعیتی که راه هوایی بیمار باز است فرق می کند).		
۶	با بیمار ارتباط برقرار می کند و مراحل پروسیجر را به وی توضیح داده و بیان می کند که چرا به اکسیژن نیاز دارد.		
۷	اتاق بیمار را از نظر امنیت در زمان اکسیژن رسانی بررسی می کند.		
۸	در صورت لزوم دو شاخه وسایل برقی را از پریز خارج می کند.		
۹	تابلوی کشیدن سیگار ممنوع را در اتاق بیمار نصب می کند.		
۱۰	در مورد بچه ها و بیمارانی که از چادر اکسیژن استفاده می کنند وسایل مولد جرقه را از اتاق خارج می کند.		
۱۱	تابلو "در حال اکسیژن گرفتن" را بالای تخت بیمار و در پشت در اتاق وی نصب می کند.		
۱۲	چنگک های کاتولای را در سوراخ های بینی بیمار وارد می کند و مطمئن می شود که انحنای آن متناسب با سوراخ های بینی بیمار می باشد.		
۱۳	لوله های کاتولای را از پشت گوش ها به پایین و زیر چانه آورده و محکم می کند.		
۱۴	پیچ اکسیژن را به اندازه دستور داده شده باز می کند.		
۱۵	حین اکسیژن تراپی بیمار را بررسی می کند (تعداد و نوع تنفس).		
۱۶	ABG بیمار را چک می کند. در صورت نیاز و صلاحدید پزشک ABG کنترل می شود.		
۱۷	بیمار را به تنفس از راه بینی با دهان بسته تشویق می کند.		
۱۸	مشاهدات و یافته های خود را ثبت می کند: الف- زمان و تاریخ دریافت اکسیژن ب- نوع وسیله ای که جهت اکسیژن رسانی استفاده کرده است. ج - میزان جریان اکسیژن، علایم حیاتی بیمار، رنگ پوست، مشکلات تنفسی، صداهای تنفسی بیمار و پاسخ های قبل و بعد از درمان د- زمان و تاریخ پایان اکسیژن تراپی و تغییرات گازهای خون شریانی در پاسخ به اکسیژن رسانی		

پروسیجر ۳- رساندن اکسیژن با ماسک ساده صورت به بیمار

ردیف	مراحل انجام کار	بلی	خیبر
۱	نحوه کار با وسایل اکسیژن رسانی را می آموزد.		
۲	خروجی اکسیژن را جهت اطمینان از وجود جریان مناسب بررسی می کند.		
۳	دستور پزشک مبنی بر اکسیژن رسانی را بررسی می کند.		
۴	دست های خود را می شود.		
۵	وضعیت بیمار را بررسی می کند (وضعیت اورژانس با وضعیتی که راه هوایی بیمار باز است فرق می کند).		
۶	با بیمار ارتباط برقرار می کند و مراحل کار را به وی توضیح داده و بیان می کند که چرا به اکسیژن نیاز دارد.		
۷	اتاق بیمار را از نظر ایمنی در زمان اکسیژن رسانی بررسی می کند.		
۸	در صورت لزوم دو شاخه وسایل برقی را از پریز خارج می کند.		
۹	تابلوی "کشیدن سیگار ممنوع" را در اتاق بیمار نصب می کند.		
۱۰	تابلوی "در حال اکسیژن گرفتن" را بالای تخت بیمار و روی درب اتاق وی نصب می کند.		
۱۱	اندازه مناسب ماسک را انتخاب می کند.		
۱۲	ماسک را بالای بینی، دهان و چانه بیمار قرار می دهد.		
۱۳	باند قابل انعطاف را روی پل بینی بیمار محکم می کند.		
۱۴	باند کشی را دور سر بیمار قرار می دهد.		
۱۵	برای افراد مسن یا بسیار لاغر اندام، بالای گونه بیمار پدهای گازی در ماسک قرار می دهد.		
۱۶	به مقدار مورد نیاز (معمولا ۸-۶ لیتر در دقیقه) پیچ اکسیژن را باز می کند (بسته به دستور پزشک و جواب ABG).		
۱۷	واکنش بیمار را به اکسیژن تراپی بررسی می کند.		
۱۸	به بیمار آموزش می دهد که به جز موارد غذا خوردن، تمیز کردن بینی یا خارج کردن خلط، ماسک را برندارد.		
۱۹	به بیمار و اطرافیان آموزش می دهد که از سیگار کشیدن امتناع ورزند.		
۲۰	در زمان غذا خوردن طبق نظر پزشک معالج از کاندولای بینی استفاده می کند.		